

Sihtisid pole sel sillal

EMTA
lavakunstikooli
30. lennu
bakalaureuselavastus
**Juhan Liivi elust ja
loomingust**

SIHTISID POLE SEL SILLAL

EMTA lavakunstkooli 30. lennu bakalaureuselavastus
Juhan Liivi elust ja loomingust
kahes vaatuses

STSENAARIUMI AUTORID	Mirko Rajas ja Indrek Koff
LAVASTAJA	Mirko Rajas
KUNSTNIK	Illimar Vihmar
HELILOOJA	Markus Robam
VALGUSKUNSTNIK	Emil Kallas
LIIKUMISJUHT	Hanna Junti
LAVAL	Hardo Adamson Maria Ehrenberg Maria Teresa Kalmet Alden Kirss Merlin Kivi Jaan Tristan Kolberg Karel Käos Maria Liive Maarja Mõts Jass Kalev Mäe Hardi Möller Tuuli Maarja Põldma Mark Erik Savi

*„Ära too iseennast mulle näha, – mina olen samasugune,
– mine kuhugi kivi sisse, kännu sisse, hoia oma saladus
endale! Tule mulle kunstiga, mitte loomulisega.
Keeda, küpseta, piparda oma aine läbi.” – Juhan Liiv*

Juhan Liiv on saladus. Oli saladus enne, kui tema loomingusse ja isiksusse kaevuma hakkasime, ja jääb selleks tänase päevani, kui oleme lavastuse proovidega lõpusirgel. On olnud hetki, kui tundub, et kohe-kohe saame kätte selle kõige olulisema, siis aga libiseb Juhan meil jällegi mängeldes käest, nagu poleks ta end kunagi päriselt näidanudki. Midagi temast aga jääb – ere valgus, mis paistab läbi hinge, sähvatab korraks ja kaob siis uuesti. See käivitab tahtmise edasi igatseda, otsida, märgata, armastada. See valgus justkui polekski nagu ainult meie eneste luua, vaid tekib alati hetkel, mil loominguline tötunne saab kontakti millegi suurema ja salapärasemaga kui ratsionaalne, lõpuni seletatav elutaju.

Selleks korraks oleme valmis saanud just niisuguse terviku. Mõnes teises aegruumis, mõnel teisel aastaajal, mõnes teises keskkonnas oleksime samade lähteülesannete alusel ja samas koosluses jõudnud hoopis teistsugusesse lõpp-punkti. Lavastusprotsessi jooksul oleme läbi mänginud, kompinud ja analüüsinud sadu erinevaid teid, kohtunud paljude Juhanite ja Johannestega ning kõndinud pikki teekondi nii isiklikel kui ka ühistel kujutlusradadel. Küllap toome mingil määral siiski näha ka iseennast, teisiti ei ole kunstilooming mõeldav – öelgu Liiv ise selle kohta, mida heaks arvab. Lavaterviku juures oleme Juhan Liivi loominguga ja isiksuse kõrval ju lähtunud ka neist, kes vaataja ette

astuvad: need 13 noort, kes on alustamas kutseliste näitlejatena, toovad kaasa selle, mis neile just siin ja just praegu kõige olulisem tundub.

Läbi prooviprotsessi oleme teadlikult püüdnud jõuda tervikuni, mis ei jutustaks kirjaniku elulugu, vaid aitaks meid kõiki, nii tegijaid kui ka nägijaid, nii andjaid kui ka saajaid jõuda lähemale Juhan Liivi tuumale. Kõige muu hulgas kõneleb see lavastus ka Liivi lugemisest – kuidas on teda mõistetud ja tõlgendatud? Kuidas mõistame ja tõlgendame Liivi meie rohkem kui sada aastat pärast seda, kui tema rahutu samm mõõtis Eestimaa teid ja kui tema pilk otsis Eestimaa taevast seal kusagil kumavat tõtt?

Ühes Liivi loominguga tuleb teatrisse kaasa midagi väga ilusat: too Liivi seletamatu, kuid elamiseks ääretult tähtis sisemine valgus võib juhatada näitleja (ning õnnestumise korral ka vaataja!) tõelise alglätte ja puhtuse otsingute juurde. Sest ehkki Liivi tuuma mõistab igaüks omamoodi, on päris selge, et õige tugevalt kostab sellest välja tõejanu. Kuski peab alguskokkukõla olema!

Mirko Rajas
Indrek Koff

Juhan Liiv sündis 30. aprillil 1864 Riidma külas Peipsi lähedal, mõned kilomeetrid Alatskivi mõisasüdamest. Kaks aastat hiljem kolis viie pojaga pere olude sunnil Rupsi külla Oja tallu. Juhan õppis kolm talve naabruses tegutsenud Naelavere külakoolis ning hiljem vanemate vendade eeskujul Kodavere kihelkonnakoolis. Viimane jäi küll pooleli, kuna Juhan pidi 18-aastasena minema Virumaale vend Jakobile appi külakooli lapsi õpetama. Virumaal tutvus ta aastal 1885 ka oma armastatu Liisa Goldinguga. Samal aastal ilmus trükis ka esimene luuletus „Maikuu öö“.

1885 asus 21-aastane Liiv tööle Tallinnasse ajalehe Virulane toimetusse.

1886 õppis Juhan mõne kuu Tartus Hugo Treffneri erakoolis, needki õpingud jäid pooleli. Järgnesid tööaastad Viljandis Sakala ja Tartus Oleviku toimetustes. Nõnda oli rabe ja tundlik maapoiss sattunud ühiskondliku elu osaliseks, avaldas perioodikas luuletusi ja jutte ning unistas suurest tulevikust.

Sügisel 1892 loobus Juhan Liiv ajakirjanikutööst ning plaanis läbimurret kutselise kirjanikuna. 8 päevaga valmis jutustus „Vari“. Lisaks valmisid jutustused „Nõia tütar“ ja „Käkimäe kägu“. Suurte unistuste, vaimse ülepinge ja raskete olude surve all haigestus poeet toona veel määratlemata haigusse – skisofreeniasse.

Aastal 1894 veetis Liiv kolm kuud Tartu närvikliinikus ning sealt viis vend Joosep ta tagasi isakoju, Oja tallu.

Umbes samal ajal ehitas Joosep Ojale kõrgete uksepiitade ja kahe kambriga tänini heas korras uhke rehemaia. Ühte kambrisse asus elama Juhan, teise vend oma perega. Mida Juhan Liiv Rupsil neil aastail täpselt tegi, pole teada. Küllap aitas venna peret talutöodes, aga ka luuletas, paberi puudusel teinekord ajaleheservadele.

1902. aasta suvel sattus psühhiaater Juhan Luiga juhuslikult Oja talu õuele ning tundis luuletaja ära. Viletsa väljanägemisega, katkiste saabastega ja habetunud Liiv jättis veidra mulje, mis aga vestluse edenedes muutus.

Paljuski tänu Luigale hakkas Juhan Liiv taas kultuuriringkondades liikuma. Ojal elas ta püsivalt siiski aastani 1908, mil läks Joosepi perega lõplikult tülli. Viimasel viiel eluaastal rändas ta palju mööda Eesti eri paiku ringi, sageli jalgsi, ning peatus pikemalt hoopis sugulaste juures Koosal, kus ta 1913. aasta 1. detsembril kopsuhaigusse suri.

Juhan Liivi teostest ilmus tema eluajal vaid väike osa, ainsa luulekoguna „Luuletused“ (1909).

Mari Niitra
Liivi muuseumi juht

Tule, ma arstin su valu! Nii kõneles suine tuul pehmelt, tasa ta meelitas, silitas, sõgedad sõlmed kõik avas, hellalt ta musutas juukseid ja huuli ja silmi, siidise käega ta sõlmis mu südame uuesti kokku. Meelitas, silitas, otsis ja paitas ja palus, kuni kõik kibeda meelest ja südamest viis.

Üks kõige ilusamaid pilke Juhan Liivi luulele leidub mu meelest ühe noore naise isiklikus kirjas, saadetud 1949. aasta juulis Siberist kodustele. Ta meenutab – „Kord koolipõlves õppisin luuletust – „Ta lendab mesipuu poole”. Siis ei osanud selle õiget sisu tõlgitseda: ja teele jäävad tuhanded, koju jõuavad tuhanded, sa unustad vaeva ja hoole ning tõttad isamaa poole,“ ning võtab kokku oma sügavamad lootused: „Kui vaid ikkagi veel elus kõik kohtuksime, unustaksime ehk kõik möödunu – paha ja kibeda.”

Kui inimene elab nii vaeses maailmas, et tal on ligipääs vaid sellisele kirjandusele, mis on peast võtta, siis ta hakkab mõlgutama ühtesid ja samu ridu korduvalt, varsti juba erilise hoolega ning lõpuks hakkab üks ja seesama asi ilmnema hästi mitmel moel. Nii läheneb Liivi luule lugemisviis sellele, kuidas Liiv need read ka kirjutas.

Kirja autor kuulub Liivi värssides esialgu kutset tulla julgelt eluraskustest läbi oma mesitaru poole. Sügavamate lootuste sõnastamisel kujutleb ta justkui selle luuletuse poeetilise maailma edasist arengut: mis siis, kui kord jõutakse päralt oma tarusse? Siis ehk unustada kõik möödunu, paha ja kibe. Kuidas unustada iseend ja oma maailma sellisel määral, et, nagu ütleb Juhan Liiv ühes oma kõige viimases kirjutises, pääseda „kellesegi teisesse, elusse, valgusse”, on selle lüüriku küsimus.

Tanar Kirs
Kirjandusteadlane, Juhan Liivi loomingu uurija

Ta paistis ilma hiilgavaks,
kõik kohad kirjuks lillemaaks.
Ta mere taga kadus siis
ja lõppes hõisk ja lauluviis.
Maailm, ta seisab vagune
kui vaikne tänupalveke.

Juhan Liivi kiri vend Jakobile, kirjutatud pärast jutustuse „Vari” valmimist.

Praegu tulid Warese juurest, kuhu oma jutu lugeda andsin. 8 päevaga 17 poognane jutt – seda ei oleks ma enesest ilal uskunud. /.../ Ka paberossi ei olnud mul aega tõmmata 8 päeva, nii vedas mind mõte /.../. Andku taevas mulle andeks, mina arvan, et ma meistri töö olen teinud!

Tartu, 28. sept. 92.

Kallis vend!

Mulle läheb ja kirjutanime liig
si meelale, aga mis järele
mi lootsid jüüüd liig unes,
Mii mi mul praegu, siäl peal
medeji olema, nallele lida näht
reputat. Praegu tulin Warese
jüüüd, maku oma jüüüd
lugeda andsin. 8 päevaga
17 poognane jutt – lida ei
oleks ma enesest ilal uskunud.
Mii oleu Mii noore,
Mii lapse voodis tõllusest,
toonud, piinad ja ärritused
müüda ja – lõpuks ännel
tundmus tpa järele! Ma pabe.
rossi ei oleks mul aega
tõmmata 8 päeva, nii vedas
mind müte, kuna ma
teda mõne jüüüd lootsid
wedajin. lüüüd taevast mulle
andeks, mina arvan,
et ma meistri töö olen
teinud! Ja näed, et e- ta
Ma 3 aastane ^{teist} Mii ti neline
warum hovinime lilla voodis,
et iniment enesest ei elgi!
Nii ma elgi? Mii tipp küll,

Tere, Johannes!

On Sul aega?

Kas tuleksid minuga jalutama? Võiksime jalutada Koosale, sealt näituseks Varnjasse ja läbi Kasepää ja Kolkja Alatskivi poole tagasi. Või meeldiks Sulle paremini koduhoovis istuda? Läheksime hoopis järve peale? Leidub Sul mõni hea sõbramees, kes meile oma paati usaldaks laenata? Võin ka omalt poolt uurida.

Me ei pea rääkima, kui Sa ei soovi – võime kuulata loodust ja vaikust, üksteise samme või aerude tõmbeid vees. Üks kohtumine ületaks kõikide teiste mälestuste lugemise Sinust. Võid mulle sobival ajal kirjasõnas märku anda, et millal oleks hea päev üheks kohtumiseks.

Tervisi!
Tuuli

Tuuli Maarja Põldma

Mark Erik Savi

Hea Juhan.

Nii kerge on eraldada ennast sinust ja mõelda, et oled mingisugune tegelane kuskilt kaugest ajast, keda mina üldse ei tunne ega kellega mul pole vähimatki sidet ega kontakti. Kuid siis loen ma su sõnu – saan neid lausa kuulata tänu Pärdile – ja tunnen, et oleme tegelikult üks ja sama. Et otsime täpselt seda sama. See pole vist isegi valik. Et kas otsida või mitte. See niikuinii tõmbab meid kõiki, kas teadvustame seda või ei. Lõpuks jõuame ikkagi kõik kokku.

Kõike ilusat sulle!
Mark

Hea Juhan,

Mind on kandnud juba mitu päeva Su mõte otsingust kui olemise mõttest. See kuidagi rahustab mind ja annab kindlust, et otsingus olemine ei tähenda halvas kohas olemist ja täiel kindlusel olek võib muuta olemise tühjaks. Tühiseks. Mõttetuks.

Ma hindan Su loomingu ja otsingutes üle kõige kompromissitust, mida sellisel moel nagu Sinu loominguilisel teel kohtab tänapäeval minu arvates harva. Enda tõe ja sisemisele häälele kindlaksjäämist, isegi kui selle hinnaks on üks väga keeruline elu. Ma tõesti arvan, et see on väga ilus ja see inspireerib mindki olema rohkem nii, nagu mulle tundub, et peaks, ja vähem hoolima sellest, kuidas maailma silmis peaks. Sinu loomingu, eluloo ja saadetud kirjade uurimine on üha tõsisemalt pannud mind mõtlema enda isiklike märkmike hävitamisele...

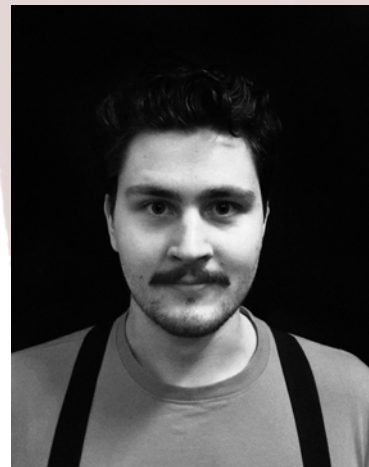
Vabandust. Mul ei ole meie eneste ja lavastuse õigustuseks öelda muud, kui et tänu sellele sobramisele on 13 noort inimest loodetavasti jõudmas lähemale ka enda tõe, enda häälele, iseendale. Ja paar inimest veel, kes on võtnud Su materjali lavastada, dramatiseerida, sellele muusika- ja lavakujundust luua. Ja võib juhtuda, et isegi mõned sajad inimesed veel, kes tulevad sündivat lavastust kaema. Ehk on see mõjuv põhjendus?

Olen väga uhke Sinu üle. Tänu, et olid ja oled meis edasi. Hoida meil ikka silm peal ja ole meie vastu hell meie otsingutes.

Aitäh!
Merlin

Merlin Kivi

Hardi Möller

Hea Juhan.

Jalutasin täna pargis ja tajusin midagi kummastavat: ühel pool teed sügis, teisel kevad! Ometi on oktoober.

Kummalised ilmad meil siin Eestimaal!

Hardi

Maria Liive

Tere, Juhan!

Küll Sina võid ikka muret kanda. Küll võid kõik nii mustaks ja halliks mõelda. Eks muidugi, sellel kõigel on omad tagamaad, ma ju mõistan, see kõik ei ole minulegi üldse mitte võõras. Aga Sa oled uskumatult tugev, mõtle Sa ise mida tahes.

Maria

Jass Kalev Mäe

Hea Juhan.

Läbi suve olen püüdnud elada Sinu loomingu vaimus. Nii mõnigi kord, kui mõtted kontrollimatult rändama sattusid, leidsin Su luulest rahu ja vastuseid. Paljud Sinu mõtted puudutavad tänase päevani – see nagu kinnitaks, et vaatamata aja möödumisele on inimese tuum jäänud samaks.

Kirjutan varsti jälle!
Jazz

Hardo Adamson

Tere, Juhan!

Sina mind ei tunne, kuid mina olen sind tundma õppimas. Loodan väga, et sa ei pahanda ega pööra teist külge, kui sinu isiklikes asjades natukene sobran. Ma luban, et ei hakka andma hinnanguid sinu tegemistele ja olemistele, ei kuritarvita su töid, vaid püüan sinust lihtsalt aru saada – eks me kõik ole ju inimesed. Ja muretsemiseks pole põhjust – küll ma aru saan – olen ju ikkagi ka inimene!

Aitüma sulle, Juhan, et olid! Aitüma sulle, et oled endiselt!

Päikest!
Hardo

Tere!

Ma õpin näitlejaks ja Teie sõnad on mind aidanud nii headel kui halbadel aegadel. Kui olen kaotanud endasse usu, kui tunnen hirmu, väsimust või kurbust, siis loen või laulan Teie „Helinat“. Mul on kujunenud traditsiooniks seda endale korrata enne lavale minekut. Muuseas on see ka hea hääleharjutus ja soojendus! See luuletus on mulle meeldetuletuseks, et ma teen seda tööd millegi nimel. Tahan jagada oma helinat teistega. Peaasi, et see helin kõige muu kiuste kuhugi ära ei kao. Ma tean, et Teil ei kadunud.

Tahtsin teid tänada julgustuse eest, mida te läbi oma loominguga olete mulle pakkunud.

Tänu ja tervitustega
Alden

Alden Kirss

Maria Teresa Kalmet

Tere, Juhan!

Sinu sünnist on möödunud 157 aastat. Selle aja jooksul on palju juhtunud, aga inimene on ikka samasugune kui Sinu ajal. Ikka kohtutakse ja lahkutakse, armutakse ja loobutakse, armastatakse ja tuntakse hirmu, oodatakse paremaid aegu, võideldakse millegi nimel, sünnitakse ja surrakse.

Kuidas Sinul läheb? Milline seal on? Näed Sa kuidagi suuremat pilti ja oled Sa nüüd lõpuks õnnelik? Olid Sa sures õnnelik?

Mida Sa soovitaksid mul elus teha, et ma õnnelik oleksin?

Sinu kaugel sõber
Maria Teresa

P.S. Ära Liisa peale pahane ole, et ta Su kirju ei põletand. Ma usun, ta lihtsalt armastas Sind.

Tere, Juhan!

Kuidas Sul läheb? Kas Su hingel on rahu? Kas see oli hirmus? Muide, kas Sa oskaksid kirjeldada seda, kus Sa praegu oled? Kuidas Sa tookord nii teadsid, et Sinus on see kõik? Kui Sa oleksid saanud siia ainult ühe luuletuse jätta... kõigist neist... millise Sa oleksid siis jätnud? Kuhu panna omakasu?

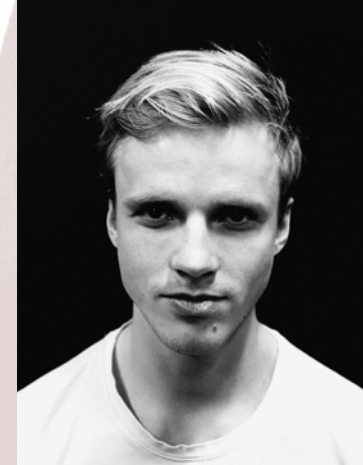
Ma loodan, et Sa rõõmustad, et me Su töid loeme ja et Sa ei pahanda, et Su kirju lugesime.

Maria

P.S. Ma ütlesin täna öösel läbi une Sinu täisnime (Johannes) – see oli väga kummaline moment, eriti mu abikaasa jaoks, kellele seletasin unesegaseks, et see on Sinu sünnipärane eesnimi...

Maria Ehrenberg

Karel Käos

Tere, härra Liiv!

Mina olen Karel Käos, hetkel veel lavakunstkooli IV kursuse näitlejatudeng. Jah, õpin näitlejaks. Alustame varsti lavastuse proovidega, mis on inspireeritud Teie elust ja loomingust. Olete eesti rahva seas luulelegendiks ja tahaksime Teid inimestele veelgi lähemale tuua, Teid lähemalt tutvustada. Mida arvate sellest ideest? Eks see kõik käib läbi meie silmade, kuid mulle meeldiks teada, millised oleksid Teie arvates need märgilisemad olukorrad või tegevused, mida Eesti rahvas Teie kohta teada võiks.

Üht asja tahaksin paluda – et paneksite praegusele Eesti noorsoole üht-teist kirja. Mõni soovitus ehk?

Ikka ilusat ja magusat!
Karel

P.S. Villu võib varsti hõisata, sest varsti enam seda metsa ees ei ole...

Maarja Mõts

Tere, Juhan!

Küllap ei osanud Te aimatagi, et aastal 2021 istub keegi laualambi valgel ja kirjutab Teile. Olete meil meeles. Mitte vaid Teie ise (ausalt öeldes on Teieni jõudmine päris keerukas, Te saladusi täis kuju), vaid ka Teie kirjutised. Mitte ainuüksi meeles, ka südames. Aitäh puudutuse ja lootuse kinkimise eest!

Te pidite palju kannatama. Ometi külvasite maailma nii palju ilu, mis tõstab teisi. Soovin, et nüüd oleksite rahus ja õnnelik. Kui Teil veel mahti on, siis kõnelge mulle ilust ja tõest, armastusest ja valust, männist ja merest. Kõigest, mis Te südant kord täitnud on.

Huvitav, et meiegi kohtume. Mõne aja pärast. Ma seniks lähen ja kogun hetki, et Teiega veidigi võrdväärsem vestluspartner olla. Kuigi mul poleks midagi ka vaikimise vastu.

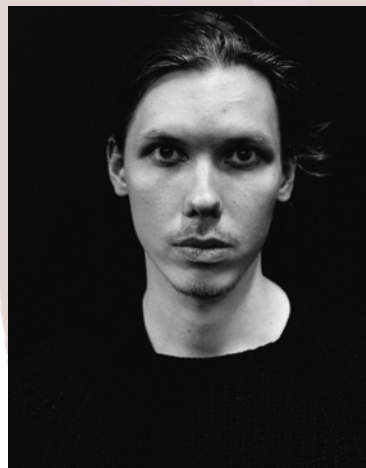
Tervitan ja emban ka (tänapäeval on nii kombeks).

Maarja

Kallis Juhan Liiv.

Ära muretsel!

Jaan

Jaan Tristan Kolberg

*Ma olen pime, ma ei näe enam,
mul palju valgust oli vaadata,
siis kadus usk ja kadus valgus ka –
ei näe enam!*

Kaks ilma

*Kõigel, mis mõistus määrata jõuab,
sihtisid seati, kupitsaid panti,
igale nimi ja asegi anti,
määrati: kuidas? miks? millal?*

*Kõigil, mis tundena südames sõuab,
valude varjud, ilude väed,
igatsus, pisarad – palvel käed –
küsi sa: kuidas? miks? millal?
Sihtisid pole sel sillal.*

*Kõrgusse tõuseb
ta rahutu meel –
tõe järele!
Veel! Veel!*

TEATRI-IMED JÄTKUVAD NUKUTEATRIMUUSEUMIS!

Nukuteatrimuuseumis avaneb muinasjutuline teatrimaailm täis huvitavaid lugusid ja arendavaid tegevusi.

Muuseumis saad

kogeda, kuidas materjalist saab teatri väljendusvahend, proovida eri liiki nukke elama panna, rännata ringi teatriajaloos, katsetada, mis juhtub maski või varjusirmi taha minnes, tutvuda teatriametitega.

Sama päeva
teatripiletiga
muuseumikülastus
soodsam!

Lisaks toimuvad muuseumis:

etendused,
töötoad,
kohtumised näitlejatega,
koolitunnid,
sünnipäevapeod
ja veel palju loomingulist
ning põnevat!

noorsooteater.ee/muuseum

EESTI NOORSOOTEATRI TERVISE EEST HOOLITSEB REVAL-SPORT!

Peresõbralik vee- ja saunakeskus keset südalinna.

Aia 20, Tallinn
tel 641 2068
revalsport.ee

SOODUSHINNAGA PARKIMINE EESTI NOORSOOTEATRI KÜLASTAJATELE

Eesti Noorsooteatri koostööpartner, parkimiskorraldaja Ühisteenusused pakub soodushinnaga parkimisteenust valveta Rannamäe tee 5 parklas kõikidel nädalapäevadel.

Fikseeritud tasu 3 tunni eest on 2 eurot. Soodushinnaga teenuse aktiveerimiseks saada sõnum sisuga: auto number, tühik, ENTEATER (näide: 123ABC ENTEATER) numbrile 1902. 3 tunni täitumisel jätkub teenus tavatariifi alusel: 30 minuti maksumus on 1.25 €. Parkimisteenuse lõpetamiseks helista numbril 1903.

LAVASTUSE VALMIMISE TEHNILINE MEESKOND

Lavastusala juhataja Anni Rajas / Tehniline juht Revo Koplus / Etendusteenistuse juht Hannele Känd
Dekoratsioonid valmistasid Andres Josing, Krista Norden, Mihkel Niinemets
Nukud ja butafooria meisterdasid Annika Aedma, Evelin Vassar, Luule Kangur, Mihkel Vooglaid
Kostüümid õmblesid Jaanika Simmer, Kerli Praks / Varustas Riho Tammert
Etenduse juht ja rekvisiitor Elise Holter / Helitehnik Mait Visnapuu / Valgustehnik Erik Pello
Kostümeerija Kristel Hansen / Grimeerija Aimi Etverk / Lavameister Roger Teppo
Kava koostasid Indrek Koff, Kati Kuusemets, Mirko Rajas / Kava kujundas Helmi-Elfriede Arrak
Fotode autorid Targo Miilimaa, Mirko Rajas, Riina Varol

Teater ja trupp tänavad:

Liivi muuseum, Tanar Kirs, Mari Niitra, Eevi Treial, Anne Tärnu, Lembit Peterson, Indrek Sammul, Aleksander Eelmaa, Friedebert Tuglas, Arne Vinkel, Jüri Talvet, Sten-Erik Taal, Rainer Kütt

EESTI NOORSOOTEATER

teatrijuht Joonas Tartu / kunstiline juht Mirko Rajas / peakunstnik Rosita Raud
etendusteenistuse juht Hannele Känd / turundusjuht Piia-Berta Piir-Kuusmik
kommunikatsioonijuht Peep Ehasalu / muuseumi juhataja Iiti Niinemets
lavastusala juhataja Anni Rajas / tehniline juht Revo Koplus
teenindusjuht Anna Leiner / haldusjuht Ahto Paju / festivali juht Leino Rei
IT- ja multimeediaspetsialist Indrek Rammus / büroo- ja personalijuht Helika Nõmm
pearaamatupidaja Nele Brandmeister / raamatupidaja Annika Visnapuu
kirjandustoimetaja Kati Kuusemets / disainer Helmi-Elfriede Arrak
näitlejad Mait Joorits, Anti Kobin, Laura Kukk, Helle Laas, Getter Meresmaa,
Jevgeni Moissejenko, Mart Müürisepp, Laura Nõlvak, Katri Pekri, Andres Roosileht,
Karl Sakrits, Kaisa Selde, Kadri Suits, Doris Tislar, Tiina Tõnis, Taavi Tõnisson, Joosep Uus,
Risto Vaidla / grimeerijad Aimi Etverk, Triin Klaas
etenduse juhid ja rekvisiitorid Elise Holter, Airike Vipp, Liisi Tegelman, Reet Loderaud
valgusala juhataja Madis Kirkmann / valgustajad Erik Pello, Targo Miilimaa, Triin Rahnu
video- ja heliosakonna juhataja Mait Visnapuu / video- ja helitehnikud Liina Sumera,
Markus Robam, Mikk Mengel / vanemkostümeerija Kristel Hansen
kostümeerija Tiina Salmus / pealavameister Janek Saareli
lavameistrid Jaagup Mägi, Mikk-Artur Ostrov, Oliver Puju, Roger Teppo, Steffi Viita
nukumeistrid Annika Aedma, Evelin Vassar / nukutehnik Mihkel Vooglaid
butafoor Luule Kangur / dekoraator Krista Norden
dekoratsioonimeistrid Andres Josing, Mihkel Niinemets
õmblejad Jaanika Simmer, Kerli Praks / rekvisiitor-varustaja Riho Tammert
müügijuht Anneli Albert / müügiadministraatorid Anne-Mai Arust, Karmen Mägi,
Liisa-Lii Tamme, Liisa Tammert / teenindusjuhi abi Viia Mänd
kohvikuteenindajad Mari Akkermann, Heidi-Lii Kärner, Johanna-Mia Saar, Triinu Saaremägi
muuseumikuraator Gerli Mägi / muuseumijuhendajad Laura Linna, Liisa Luhakivi,
Kristina Madisson-Laht / vanempiletöör Jane Kütson / publikuteenindajad Mari Akkermann,
Ingrid Faltis, Elle Himma, Edith Horm, Hiie Kalas, Signe Kamp, Elisabeth Kirme, Elis Listra, Viivi Palm, Meeri
Elisabeth Paltmann, Madli Rättnik, Rebecca Rättnik, Marge Saarik, Tiia Sander, Laura Sarap, Eha Simson,
Elizabeth Teng, Tiina Tärnu, Helle Veskimägi / puhastusteenindajad Illar Kask, Ilona Avdejeva,
Kif Tamme, Svetlana Fortõgina, Tiiu Metsalo

EESTI MUUSIKA-
JA TEATRIAKADEEMIA

 Eesti Noorsooteater eestinoorsooteater

Eesti Noorsooteater
Lai 1 / Nunne 4 · 10133 Tallinn
Info ja piletite tellimine 6679 555
kassa@noorsooteater.ee
noorsooteater.ee